

Ερωτηματολόγιο για την ιδιωτική εκπαίδευση

1. Σε ποια σχολή σπουδάζεις;

α. Φυσικό β. Μαθηματικό γ. Χημικό δ. Βιολογικό ε. Άλλη

2. Σε ενδιαφέρει να εργαστείς ως καθηγητής/καθηγήτρια σε κάποιο σχολείο ή φροντιστήριο μόλις τελειώσεις την σχολή; α. Ναι β. Όχι γ. ΔΓ/ΔΑ

3. Κατά την διάρκεια της φοίτησης σου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση έχεις διδάξει κάπου;

α. Ναι β. Όχι

3β. Αν ναι, για ποιόν λόγο;

α. Για να έχεις ένα χαρτζιλίκι β. Γιατί δεν τα βγάζεις πέρα αλλιώς γ. Γιατί θέλεις να ανεξαρτητοποιηθείς από την οικογένεια σου δ. Άλλο

3γ. Ήταν ή είναι(αν είσαι ακόμη στο ψάξιμο) δύσκολο να βρεις δουλειά σε φροντιστήριο ή κάποιο ιδιαίτερο;

α. Ναι β. Όχι

4. Αν δεν έχεις δουλέψει ποτέ σε φροντιστήριο

1. Μπορείς να εκτιμήσεις ποιο είναι το ωρομίσθιο ενός νέου καθηγητή/καθηγήτριας;
α. 5 ευρώ β. 10 ευρώ γ. 15 ευρώ δ. άλλο
2. Είσαι ενήμερος/ενήμερη αν στα άτομα που εργάζονται κολλιούνται τα αντίστοιχα ένσημα;
α. Ναι, κολλιούνται όλα β. Ναι, κολλιούνται μερικά ή καθόλου γ. Όχι δεν γνωρίζω
3. Γνωρίζεις αν παίρνουν τα δώρα και τα επιδόματα που δικαιούνται;
α. Ναι, τα παίρνουν κανονικά όλα β. Ναι, παίρνουν μερικά ή καθόλου γ. Όχι δεν γνωρίζω

5. Αν έχεις δουλέψει ή δουλεύεις σε φροντιστήριο

1. Πόσο χρόνο ξοδεύεις κατά μέσο όρο για να προετοιμάσεις ένα μάθημα διάρκειας μιας ώρας, αλλά και για την διόρθωση γραπτών(ασκήσεων, τέστ κλπ.);
α. 10 λεπτά β. 30 λεπτά γ. 1 ώρα δ. 2 ώρες ε. άλλο
2. Είσαι ενήμερός για τα δικαιώματα που έχεις στο χώρο εργασίας σου;
α. Ναι β. Ναι, ξέρω τα βασικά γ. Όχι
3. Στην δουλειά που κάνεις παίρνεις ένσημα;
α. Ναι β. Ναι, αλλά όχι όλα γ. Όχι
4. Τα δώρα και τα επιδόματα που δικαιούσαι;
α. Ναι β. Όχι
5. Θα σε ενδιέφερε να διεκδικήσεις καλύτερες εργασιακές συνθήκες στο χώρο δουλειάς σου; α. Ναι β. Ίσως, μάλλον γ. Όχι, γιατί;

Αν ενδιαφέρεσαι να μάθεις περισσότερα γύρισε σελίδα...

ΑΣ ΠΡΟΣΓΕΙΩΤΟΥΜΕ στην ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

σχετικά με τις εργασιακές συνθήκες στην ιδιωτική εκπαίδευση

Από όταν ήμουν μικρός μού λέγανε οι δικοί μου να γίνω γιατρός, δικηγόρος, στρατιωτικός ή καθηγητής για να έχω λέει εξασφαλισμένο μισθό και κύρος. Τελικά κάπως έγινε και πέρασα στο φυσικό, και να σου οι ευχές της οικογένειας «άντε και καθηγητής τώρα», από το πρώτο έτος και ας μην είχα περάσει ούτε ένα μάθημα. Μετά από κάποια χρόνια να σου και το πτυχίο, να ‘ναι καλά οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες από το στέκι με τα ομαδικά διαβάσματα και τις ομαδικές αντιγραφές... Και, όπως είναι αναμενόμενο, στο σπίτι οι ευχές να δίνουν και να παίρνουν «τώρα που έγινες καθηγητής να βρεις και μια καλή δουλειά...». Ευχές και λόγια που με βρίσκουν αδιάφορο, μιας και έχω φροντίσει να ενημερωθώ πως στα φροντιστήρια (φυσικά ούτε σκέψη για δημόσιο) ψάχνουν για μαλάκες. Αν είσαι λοιπόν τυχερός/ή και σε πάρουν για δουλειά στο αντικείμενο που έφαγες τα μάτια σου, το μυαλό σου και την ψυχή σου, θα σου δώσουν 6,70 ευρώ μεικτά την ώρα και θα πρέπει να πεις και ευχαριστώ...

Με τα πολλά βρίσκω την “πολυπόθητη” θέση καθηγητή σε ένα σχετικά μεγάλο φροντιστήριο. Στα τέλη της σχολικής χρονιάς, μάλλον του έφυγε ο προηγούμενος και ήθελε να καλύψει το κενό. Το ότι παρακολουθώ μεταπτυχιακό με θέμα τη διδακτική σίγουρα ιντρίγκαρε το αφεντικό. Μιας και θα έχω πιο εξειδικευμένες γνώσεις πάνω στο αντικείμενο, τις οποίες δεν θα υποχρεωθεί να πληρώσει, εφόσον δεν έχω το “χαρτί” και ούτε την προϋπηρεσία, αλλά φυσικά θα τις πουλάει στον πελάτη γονιό. Μεταπτυχιακό, άλλη πικρή ιστορία και αυτή, εκεί να δεις απλήρωτη εργασία για τους καθηγητάδες από τις εργασίες του εξαμήνου που όλο και κάπου θα τους φανούν χρήσιμες, μέχρι τις διπλωματικές που με τον κόπο σου τους προσφέρεις πολλές φορές ένα paper χωρίς να ιδρώσουν. Άλλα θα τα πούμε άλλη φορά αυτά...

Για να επιστρέψουμε λοιπόν σε αυτά που λέγαμε. Μην φανταστείς πως μου έδωσε και πολλές ώρες μαθήματος, 2–3 ώρες την εβδομάδα, για να καλύψει τα κενά που σας έλεγα, και θα παίρνω το βασικό, δηλαδή 5 ευρώ την ώρα. 5 ευρώ για μία ώρα δουλειάς μπορεί να ακούγεται καλό για κάποιους στις μέρες μας. Βέβαια για να κάνεις μία ώρα μάθημα χρειάζεσαι από 1 έως και 3 ώρες προετοιμασία πριν, που δεν σου τις πληρώνει κανείς, και θες και κάποιο χρόνο ακόμα για να διορθώσεις τις ασκήσεις των μαθητών/τριών σου που φυσικά δεν υπολογίζεται στον μισθό σου. Άρα δεν τα λες και τόσο καλά λεφτά, αν προσθέσεις όλες τις ώρες που τελικά δουλεύεις και εκτός τάξης. Μάλιστα, η εργατική νομοθεσία ορίζει ότι μία διδακτική ώρα είναι 45 λεπτά, αλλά προφανώς τα αφεντικά χέστηκαν γι' αυτό και την κάνουν εξηντάλεπτη, πλασάροντάς το κιόλας στους γονείς ότι κάνουν και περισσότερη δουλειά.

Βέβαια για να λέμε και την αλήθεια στο κομμάτι των ενσήμων εγώ μέχρι στιγμής είμαι κάπως “τυχερός” μιας και όσες ώρες δουλεύω τόσα μου κολλάει. Ψίχουλα φυσικά αλλά είναι καθόλα νόμιμος (sic!). “Τυχερός” γιατί σε άλλους συναδέλφους και συναδέλφισσες κολλάνε τα μισά. Άλλες φορές οι φροντιστηριάρχες τούς χρυσώνουν το χάπι με λίγο μεγαλύτερο ωρομίσθιο και λιγότερα ένσημα, έτσι ώστε να κερδίζουν περισσότερα χρήματα, αφού καταβάλουν πολύ λιγότερες εισφορές. Η “τύχη” μου όμως στέρεψε, όταν η κουβέντα έφτασε στο θέμα των δώρων. «Το φροντιστήριο δεν βγαίνει» και το δώρο ναι μεν θα το βάζει ο Άι Βασίλης στην τράπεζα, αλλά θα πρέπει να επιστρέψεται. Μου έδωσε όμως την επιλογή είτε να του το επιστρέψω είτε να μου αφαιρεθεί από την επόμενη πληρωμή μου. Άσε που φτάνει και το καλοκαίρι, που λογικά θα με απολύσει, μην του είμαι και τζάμπα κόστος, για να με ξαναπάρει (μάλλον) τον Σεπτέμβρη. Άντε τώρα το άγχος αν θα με ξαναπροσλάβει ή όχι, και με τα ένσημα που έχω δεν μπορώ να πάρω και επίδομα ανεργίας.

Πού είναι λοιπόν ο παχυλός μισθός που θα μου εγγυόταν ένα επάγγελμα σαν και αυτό του καθηγητή; Προφανώς αυτές οι αντιλήψεις έχουν τη βάση τους στις παλιές “χρυσές” εποχές.

Όσον αφορά το κύρος, που χεισμένο το έχω είναι η αλήθεια, που υπόσχεται μια δουλειά σαν αυτή, μπορείς να το συναντήσεις μόνο σε άτομα μεγαλύτερης ηλικίας που έχουν μεγαλώσει με τα παλιά δεδομένα. Μόνη ένδειξη κύρους που ένιωσα, και γέλασα αρκετά, ήταν από την κοπέλα στο σουβλαζίδικο του νησιού που πήγα για ελεύθερο που μόλις άκουσε πως είμαι καθηγητής, θεώρησε λανθασμένα πως δεν είμαι από τους μπατίρηδες που σκάνε στο νησί της για ελεύθερο, άλλαξε στάση και ρώτησε γιατί δεν έχω διορισθεί σε κάποιο σχολείο.

Για τα αφεντικά είμαστε το ίδιο με τους/ις άλλους/ες εργαζομένους/ες. Αναλώσιμοι και αναλώσιμες... γιατί αν δεν ανεχθείς τις παραξενιές τους, αν δεν πασχίσεις και εσύ για το φροντιστήριο υπάρχουν πολλοί και πολλές εκεί έξω που είναι πρόθυμοι/ες να το κάνουν και με το παραπάνω. Στη ρητορική τους βέβαια στο πλασάρουν όμορφα, «αν πάει καλά το φροντιστήριο θα πας και εσύ καλά και αντίστροφα», το γνωστό win-win που λένε. Λες και είμαστε συνέταιροι και, αν το φροντιστήριο βγάλει περισσότερα τον επόμενο μήνα, εγώ θα πάρω περισσότερα λεφτά. Λες και στην τελική με νοιάζει αν θα βγάλει ακόμα περισσότερα λεφτά από τον ιδρώτα μου. Λες και μου καίγεται κανένα καρφί για τα επιχειρηματικά του πλάνα που μου ανέλυε καλοκαιριάτικα. Λες και δεν ξέρω τι συμβαίνει με όσους βάλανε πλάτη για να φτιαχτούν αυτά τα μαγαζιά, και μετά τα αφεντικά τους πέταξαν σαν στημένες λεμονόκουπες για πιο φτηνούς και ευέλικτους εργαζομένους.

Οπότε “αγαπημένε” συμφοιτητή και “αγαπημένη” συμφοιτήτρια πρέπει σιγά σιγά να εγκαταλείπεις το συννεφάκι που ζεις περιμένοντας να τελειώσεις το φυσικό, το μαθηματικό, το βιολογικό (και όλες τις αντίστοιχες σχολές) ότι θα απολαμβάνεις μια δουλειά με κύρος και λεφτά και να αρχίσεις να προσγειώνεσαι στην πραγματικότητα. Να αρχίσεις να συνειδητοποιείς ότι δεν είσαι κάτι διαφορετικό από τους άλλους επειδή έχεις ένα πτυχίο. Για τα αφεντικά είσαι απλώς ένα εξειδικευμένο και πιστοποιημένο άτομο στην πλάτη του οποίου θα βγάλουν περισσότερα λεφτά. Αν δεν έχει έρθει ακόμα η ώρα σου να δουλέψεις σε κάποια σκατοδουλειά για να μπορέσεις να τα βγάλεις πέρα, αργά ή γρήγορα θα διαπιστώσεις πως η δουλειά στα φροντιστήρια και τα ιδιαίτερα δεν έχει τόσο μεγάλες διαφορές από τις άλλες σκατοδουλειές, του ντελιβερά ή της σερβιτόρας, όπως νομίζεις.

Μέσα σε αυτή την σκατένια κατάσταση κάποιοι και κάποιες οργανώνονται συλλογικά για να την παλέψουν. Γιατί κατάλαβαν ότι όσο είμαστε διαχωρισμένοι και κοιτάμε τον κώλο μας, τα πράγματα θα γίνουν ακόμη χειρότερα. Γιατί όλοι βράζουμε στο ίδιο καζάνι, με τους φροντιστηριάρχες να μας ξεζουμίζουν καθημερινά, πετσοκόβοντας ακόμη και τα βασικά κατοχυρωμένα δικαιώματά μας (βλ. δώρο). Η ιστορία μάς δείχνει ότι οι συλλογικοί αγώνες είναι αυτοί που έχουν φέρει νίκες στο στρατόπεδο το δικό μας, της εργατικής τάξης. Π.χ. πριν αρκετά χρόνια ο ΣΕΦΚ (Σύλλογος Εργαζόμενων στα Φροντιστήρια Καθηγητών) μετά από αγώνα κατάφερε να πετύχει να έχουν όσοι και όσες εργάζονται σε φροντιστήρια μέσης εκπαίδευσης συλλογική σύμβαση εργασίας (ΣΣΕ), ως κατοχυρωμένο δικαίωμα. Μέχρι το 2010 βέβαια που τα μνημόνια κατήργησαν συνολικά τις ΣΣΕ. Υπάρχουν και πολλά άλλα παραδείγματα μικρών και μεγάλων νικών μέσα από τις συλλογικές διεκδικήσεις, που θα ήταν κουραστικό να τα αναφέρουμε ένα προς ένα.

Γ'αυτό το λόγο ως Αυτόνομο Σχήμα Φ.Μ.Σ. θεωρούμε επιτακτικό ότι, όντας σε καθηγητικές σχολές, πρέπει να ξέρουμε τι παίζει στον κλάδο, είτε αυτό αφορά τα εργασιακά (μισθός, δικαιώματα, συνήθεις πρακτικές των αφεντικών κ.λπ.) είτε αφορά τους τρόπους διεκδίκησης, για να μην μας πιάσουν κότσους.

ΥΓ.Ι Το βιβλίο του Κ.Κ.Ε. για τον Δ.Σ.Ε. που φιγούραρε στο γραφείο του αφεντικού δεν φαίνεται να βοηθάει την κατάσταση πουθενά...

ΥΓ.2 Η καλοκαιρινή ανάλυση του αφεντικού για την κρίση δεν φάνηκε επηρεασμένη από την τρίτομη δερματόδετη έκδοση του κεφαλαίου του Μαρξ που είχε πίσω του στην αίθουσα των meeting.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΙΔΩΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 29/03 - 11:00

ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΊΠΠΑΡΧΟΣ (τμήμα Φυσική)

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ & ΑΝΕΡΓΩΝ
στην ιδιωτική εκπαίδευση
erganidekp.wordpress.com

Εκδήλωση-Συζήτηση

για τις συνθήκες εργασίας στην ιδιωτική εκπαίδευση

με την Πρωτοβουλία Εργαζομένων & Ανέργων στην ιδιωτική εκπαίδευση

Πέμπτη 29/3 στις 11:00

αμφιθέατρο Ίππαρχος (τμήμα Φυσικής)

